

ning her i Danmark, derfor vil man ikke tiltræde den. Men den Konvention, det ærede Medlem anbefalede at tiltræde for 2 Aar siden, havde heller ingen praktisk Betydning her i Danmark, fordi dens Bestemmelser var gennemført i den nationale Lovgivning. Endvidere sagde det ærede Medlem, at Venstre havde ikke svinget i denne Sag. Naar der ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem de internationale Konventioner og vor Lovgivning, vil vi tiltræde dem, siger det ærede Medlem. Ikke desto mindre staar det ærede Medlem her i Dag overfor en Konvention, om hvilken dette gælder, og anbefaler ikke at tiltræde den. Det ærede Medlem mener, at det overhovedet ikke har Betydning at tiltræde Konventioner, hvis Bestemmelser er indarbejdet i den nationale Lovgivning, men dertil vil jeg sige, at det er jo noget, man kan diskutere Dage om; man kan paavise, hvilken Betydning det har, og paa den anden Side kan man søge at paavise, at det ingen Betydning har. Men man maa dog kunne forstaa dette simple, at jo flere Lande der tiltræder disse Konventioner, med des større moralsk Vægt vender disse Konventioner sig mod de Lande, hvor de sociale Tilstande er af en saadan Art, at man ikke kan tiltræde dem. Det at være med til at gennemføre disse Konventioner her i Danmark er at være med til at støtte en demokratisk og menneskelig Udvikling i social Henseende indenfor andre, lavere-staaende Lande og oven i Købet ogsaa at gavne os selv, fordi det gavner Danmark, at andre Lande bliver hævet op paa samme sociale Niveau som vi. Det skal man ikke lade haant om, for det er simpelt hen at nægte at være med til at gøre et Arbejde i det godes Tjeneste i andre Lande, et Arbejde, som er gjort her i Danmark.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3789) og *dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4257; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2501).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3781) samt *dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1925—26.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5859; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2385).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at der i Betænkningen er indløbet en Fejl, idet Ændringsforslag Nr. 11 ikke er tiltraadt af hele Udvalget, men kun af et Flertal, hvilket ogsaa fremgaar af Indledningen i Betænkningen.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bjerring): Det foreliggende Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1925—26 har været behandlet i en Række Møder i Lønningsudvalget samt i Samraad med de forskellige Ministre, der har fremsat Ændringsforslag dertil. Det maa erkendes, at Forslaget er meget vidtgaaende og indeholder en Række Forslag, og der er yderligere fremsat i alt 35 Ændringsforslag til det. Man har indenfor Lønningsudvalget drøftet, om der ikke var Mulighed for, at Normeringsloven indskrænkedes noget, saaledes at den aarlige Normeringslov kun kom til at omfatte Oprettelser og Nedlæggelser af Stillinger, som maatte siges at være strengt nødvendige, og at man saa med længere Mellemlum foretog en større Revision. Der er fra forskellige Sider i Udvalget fremkommet Betæneligheder ud fra den almindelige finansielle Situation, idet man mener, at det foreliggende Lovforslag paafører Statens Lønningskonto store Udgifter.